

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/127/2016
Identifikačné číslo spisu: 6915214031
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6915214031.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu AGROWELL, s.r.o., Nám. Š. M. Daxnera 413, Rimavská Sobota, IČO: 36053767; v zastúpení MAPLE & FISH s.r.o., Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432, proti žalovanému Mesto Rimavská Sobota, Svätoplukova 9, Rimavská Sobota, IČO: 00319031, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Urbáni & Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 7 C 482/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. decembra 2015 sp. zn. 13 Co 995/2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. decembra 2015 sp. zn. 13 Co 995/2015 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo 4. novembra 2015 č. k. 7 C 482/2015-103 podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. f/, ods. 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) nariadil predbežné opatrenie zakazujúce žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku uznesenia, a to previesť vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam na tretiu osobu, alebo ich zaťažiť akýmkoľvek právom tretej osoby, ani ich akokoľvek znehodnotiť, ani uzavrieť žiadnu nájomnú zmluvu na uvedené nehnuteľnosti, resp. zmluvu oprávňujúcu tretiu osobu na ich užívanie. Žalovanému ďalej uložil povinnosť strpieť užívanie týchto nehnuteľností žalobcom v súlade s nájomnou zmluvou uzavretou medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným zo dňa 29. júla 2010, NZ 12/2010, v znení jej neskorších dodatkov a s nájomnou zmluvou uzavretou medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným zo dňa 29. júla 2010, NZ 9/2010, a to všetko až do právoplatného skončenia vo veci samej. Žalobcovi uložil, aby podal do 30 dní odo dňa doručenia uznesenia na príslušnom súde návrh, ktorým sa bude voči žalovanému domáhať určenia, že nájomný vzťah založený nájomnými zmluvami uzavretými dňa 29. júla 2010 trvá alebo alternatívne nahradenia prejavu vôle žalovaného s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že preskúmal návrh ako aj

predložené listinné dôkazy a dospel k záveru, že žalobca osvedčil základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana (trvanie nájomného vzťahu), a pretože sa stotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vypracoval rozhodnutie v zmysle § 76 ods. 4 O.s.p. podľa ktorého ustanovenia pre takýto prípad už ďalšie dôvody súd nemusí v odôvodnení uvádzať.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaného uznesením z 15. decembra 2015 sp. zn. 13 Co 995/2015 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca v konaní neosvedčil, či mu vznikol nárok na prednostné uzavretie novej nájomnej zmluvy (§ 13 ods. 2 citovaného zákona).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu, že nemal možnosť sa pred rozhodnutím súdu brániť. Nebolo mu doručené odvolanie žalovaného, ale až rozhodnutie odvolacieho súdu. Tiež poukázal na nedostatočné odôvodnenie (nepreskúmateľnosť) uznesenia odvolacieho súdu z dôvodu, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu a dôkazmi, ktoré predložil, v dôsledku čoho porušil žalobcovo právo na súdnu ochranu.

4. Žalovaný v podanom vyjadrení dovolací súd žiadal, aby dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení predbežného opatrenia. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolaní najavo.

10. So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

11. Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

12. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a

týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci ide.

13. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlače a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

16. Podľa § 1 O.s.p. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

17. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007).

18. Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (napr. § 41 O.s.p., § 123 O.s.p., § 115 O.s.p. a pod.).

19. Podľa § 209a ods. 1 O.s.p., ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete O.s.p., doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

20. Podľa § 211 ods. 1, veta tretia, O.s.p., odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 O.s.p. tak, že sám vykoná doručovanie.

21. Porušenie povinnosti doručiť odvolanie vrátane vyjadrenia k odvolaniu účastníkom konania má za následok vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi konania odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka konania. Odníma sa mu tým právo na spravodlivý proces (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. novembra 2010, sp. zn. 5 Cdo 200/2010).

22. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný písomným podaním zo dňa 24. novembra 2015 podal odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo 4. novembra 2015 č. k. 7 C 482/2015-103. Keďže predmetné odvolanie žalovaného bolo doručené súdu prvej inštancie, v zmysle ustanovenia § 209a ods. 1 O.s.p. mal povinnosť doručiť odvolanie žalobcovi. Pokiaľ tak neučinil, čo vyplýva aj z predkladacej

správy, túto povinnosť mal odvolací súd v zmysle ustanovenia § 211 ods. 1 O.s.p. Súdny oboch inšancií však žalobcovi odvolanie žalovaného nedoručili.

23. Uvedeným postupom odvolacieho súdu bola žalobcovi odňatá možnosť vyjadriť sa k uvedenému písomnému prejavu žalovaného, čím odvolací súd zaťažil svoje konanie vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

24. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že v danom prípade nemožno aplikovať ustanovenie § 75 ods. 8 veta tretia O.s.p., v zmysle ktorého, ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie. V prejednávanej veci bolo návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovené a odvolanie podal žalovaný a nie žalobca. Len za splnenia v zákone taxatívne vymenovaných podmienok súd prípadné odvolanie žalobcu (a len žalobcu) v konaní o nariadenie predbežného opatrenia nedoručuje ostatným účastníkom. V takomto prípade by súdy pri prejednávaní veci procesne nepochybili a svojím postupom by žalobcovi neodňali možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. októbra 2012, sp. zn. 6 Cdo 233/2012).

25. Pokiaľ žalobca namietal, že uznesenie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, teda že je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Žalobca teda nedôvodne argumentuje, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv žalobcu.

26. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.